

Niet mijn probleem

Het grootste probleem van de plasticsoep in onze zeeën en oceanen? Dat juridisch gezien niemand verantwoordelijk is. In Limburg maken vele honderden mensen via project Schone Maas het hun gezamenlijke pakkie-an en wordt met experts van onder meer de Open Universiteit in Heerlen gezocht naar de bron van plasticsoep.

door **Kim Noach**

Een beter milieu begint bij jezelf. Kent u deze slogan uit de jaren negentig nog? Het zinnetje is anno 2015 nog steeds superactueel, verzekert Sylvia Spierts, projectleider van Schone Maas Limburg. „Ik hoorde recent een meisje vertellen dat ze wattenstaafjes na gebruik door het toilet spoelt. Onbewust van het feit dat die plastic staafjes via het riool en vuiloverstorten eindigen in de rivier. Hoe vaak gebeurt het niet dat mensen bij gebrek aan vuilnisbakken hun afval in het water gooien?” Spierts en tientallen collega's van Schone Maas - een samenwerkingsverband tussen provincie, Rijkswaterstaat, natuur- en milieuorganisaties, waterschappen, plasticproducerende industrie en dertien Limburgse gemeenten - coördineren sinds 2012 opruimacties om de Maasoever te ontdoen van met name plastic troep. Dat die acties

nu starten, komt mooi uit omdat zondag - 22 maart - door de Verenigde Naties (VN) is uitgeroepen als Wereld Waterdag. Belangrijker is dat het water laag staat, zodat afval op de oevers bereikbaar is. Behalve letterlijk een schone Maas wil Schone Maas de Limburgers bewust maken wat plastic troep doet met de natuur. Zo'n 80 procent van die troep is van het land afkomstig - zeer waarschijnlijk van onze huishoudens - en mondt via rivieren uit in de almaar groeiende plasticsoep in zeeën en oceanen. Enorme 'eilanden van plastic' in zeeën en oceanen die een verwoestend effect op flora en fauna en uiteindelijk de mens hebben. Nieuw is dat wetenschappers van onder meer de Open Universiteit (OU) Heerlen sinds dit jaar onderzoek doen naar onder meer de bron van plasticsoep. Ja, de huishoudens zijn een van de belangrijkste bronnen, maar dat is nog maar het begin van het onderzoek, weet Ansje Löhr. Zij is wetenschapper en

docent aan de faculteit Management, Science en Technologie van de OU. Enthousiast dat ze kan helpen met: 'een van de grootste milieuproblemen ter wereld' zoals de VN plasticsoep noemt. „De sleutel naar de oplossing ligt bij bewustwording van mensen, maar ook in de Maas zelf.” Nu de opruimacties steeds meer bekendheid krijgen, is het tijd om uit te vogelen waar alle troep vandaan komt. Zodat de mensen die zich nog niet bewust zijn van ellende die plastic troep veroorzaakt, ook

“ **Schone Maas is inspiratiebron voor Indonesische wetenschappers.**

Ansje Löhr, OU

aangesproken kunnen worden. Belangrijk om te weten is ook hoeveel plastic er in de Maas terecht komt en waar dat afval uit bestaat. Geen eenvoudige vragen, zegt Löhr. Behalve huishoudens spelen ook landbouw, scheepvaart, toerisme en (verpakings)industrie een rol. Löhr: „Je moet in de hele keten nadenken hoe gebruik van plastic verminderd kan worden. Daar bestaat nog geen uitgekristalliseerde methode voor. Het is - zoals zo vaak in de wetenschap - leren met vallen en opstaan.”

Löhr benadrukt dat de samenwerking met alle partners van Schone Maas al een belangrijke stap in de goede richting is. „Het Schone Maas-project is zelfs een inspiratiebron voor wetenschappers in Indonesië.” Geïnspireerd door Schone Maas werken Löhr en collega's samen met de universiteit in Semarang en het technologisch instituut Bandung. Het Aziatische land scoort volgens een studie van internationale wetenschappers de tweede plek in de top 20 van landen die het meeste bijdragen aan plasticsoep. Hoe meer samenwerking, hoe beter, meent de wetenschapper. „Iedereen houdt van mooie natuur en wil genieten van schone rivieren. Gelukkig is er sinds de jaren negentig al heel veel goeds gebeurd. Maar het kan nog beter.”

www.schonemaas.nl

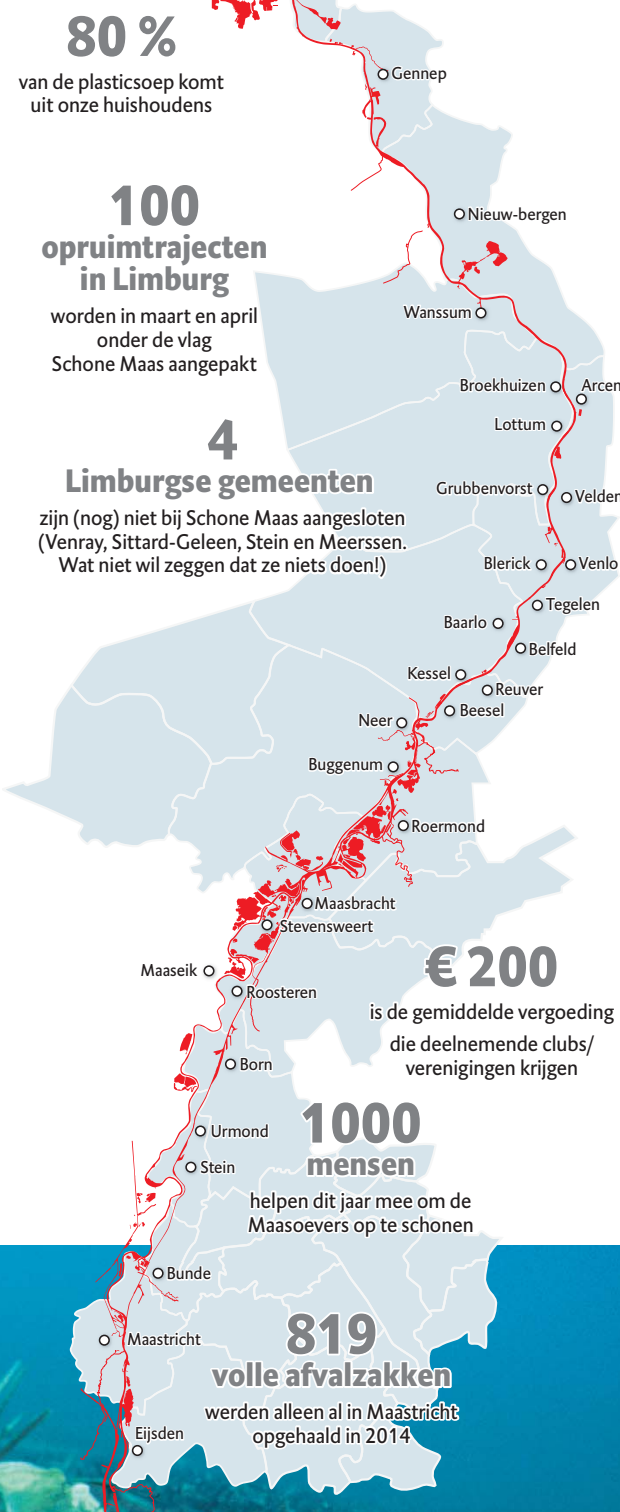

foto ANP

